

PLATFORMPRAKTIJKONTWIKKELING.NL
ONDERZOEK IN HET EDUCATIEVE DOMEIN

Citeren als:
Velden, Margreet van der (2018). *Polarisatie? Leraren maken een verschil*. Op:
PlatformPraktijkontwikkeling.nl. Utrecht: WOSO

Polarisatie? Leraren maken een verschil

Onderbouwde sturing aan gesprekken over discriminatie in groep 6 van een reguliere basisschool

Margreet van der Velden
2018

Polarisatie? Leraren maken een verschil

Onderbouwde sturing aan gesprekken over discriminatie in groep 6 van een reguliere basisschool

Margreet van der Velden, 2018

Tussen de flats in de Utrechtse wijk Overvecht staat de openbare basisschool Overvecht (OBO). De school kent veel leerlingen met een migratie-achtergrond. Hoewel de leerkrachten in het dagelijks handelen de visie van het onderwijsprogramma De Vreedzame School uitdragen en de wijk Overvecht een Vreedzame Wijk is, kan niet worden voorkomen dat leerlingen zich in de wijk of op school gediscrimineerd voelen en er tussen enkele leerlingen conflicten zijn rondom discriminatie. Theorie over polarisatie blijkt bruikbare handvatten op te leveren voor de praktijk in groep 6 op een van de locaties van de OBO. In dit artikel wordt toegelicht hoe depolariserende gesprekken sociale veiligheid in de klas bevorderen. In deze gesprekken worden inzichten over polarisatie ingepast in werkvormen van De Vreedzame School. In de conclusie wordt benadrukt dat een school en de leraar een belangrijk verschil kan maken voor leerlingen, die op hun beurt leren op te komen voor gemeenschappelijke belangen.

Hij komt naast de leerkracht zitten, op de zandbakrand. De zon schijnt en er zijn geen conflicten of valpartijen, waardoor er tijd is om verder te praten, gewoon

tussen het geroezemoes van spelende kinderen door. Hij tekent in het zand, terwijl hij vertelt. Hij pakt het gesprek op dat in de klas ontstaan is en nu individueel een vervolg krijgt.

‘Soms word ik na schooltijd op het pleintje gediscrimineerd,’ vertelt hij. ‘Of op bijles, omdat ik daar de enige Turk ben. Dan schelden ze met ‘vieze Turk’.’
‘En dan?’

‘Dan niks,’ hij schopt een tak weg en haalt zijn schouders op. ‘Dan loop ik naar huis.’ Hij is even stil, gaat dan toch verder: ‘Of ik scheld terug. Dat is dan hun eigen schuld. En ik heb tegen mama gezegd dat ik niet meer naar bijles ga.’

Een vreedzame school

Dit gesprek speelt zich af op de OBO, een school die de eerste Vreedzame School van Nederland was en de visie van De Vreedzame School dan ook centraal heeft staan. De Vreedzame School (2018) heeft als doel de leerlingen het volgende te leren:

- op een positieve en zorgzame manier met elkaar om te gaan
- op een democratische manier met elkaar beslissingen te nemen
- constructief conflicten op te lossen
- verantwoordelijkheid te nemen voor elkaar en voor de gemeenschap
- open te staan voor verschillen tussen mensen

Op de OBO worden de lessen van De Vreedzame School wekelijks gegeven. Maar het gaat verder dan dat: in allerlei dagelijkse situaties wordt de visie van De Vreedzame School uitgedragen. Het voorbeeldgedrag van de leerkracht staat centraal. De leerkracht grijpt daarbij de situaties aan die zich in de klas voordoen of vanuit de maatschappij de klas in komen. Bij dit alles wordt de horizontale interactie gestimuleerd, waarbij leerlingen door middel van coöperatieve werkvormen met elkaar in gesprek gaan. Ook is er veel aandacht voor groepsvergaderingen, leerlingmediatie en conflicthantering. Daar komt bij dat de OBO in een Vreedzame Wijk staat: het succes van De Vreedzame School is doorgetrokken naar de wijk. Organisaties die te maken krijgen met basisschoolleerlingen werken volgens dezelfde pedagogische aanpak (Stichting Vreedzaam, 2018).

Het vreedzaam handelen van leerkrachten wordt ondersteund met behulp van teamvergaderingen waarin het vreedzaam leerkrachtgedrag op een interactieve wijze onder de loep genomen wordt. Daarnaast zijn er studiedagen waarin de thematiek van De Vreedzame School aan de orde komt. Zo was er in mei 2018 een studiedag, georganiseerd voor alle basisscholen in Overvecht, waarin onder andere aandacht was voor discriminatie bij de workshop 'discriminatie bespreekbaar maken'. In die workshop werd ook gewezen op de documentaire Ik alleen in de klas van Busman, Erp, & Junger (2017). Een documentaire die pijnlijk scherp verbeeldt op welke manier jongeren in Nederland met discriminatie te maken kunnen krijgen.

In groep 6 kwam in diezelfde periode het onderwerp discriminatie op de agenda te staan, toen leerlingen verontwaardigd aangaven dat ze uit het zwembad weggestuurd waren, omdat ze – zo vertelden ze zelf – Marokkaans waren. De leerkracht besloot in de klas daarover het gesprek aan te gaan, omdat ze merkte dat het de kinderen hoog zat en discriminatie op zijn minst vraagt om openheid en gesprek. Juist op een school waar de visie van De Vreedzame School centraal staat.

Tijdens deze klassengesprekken is gebruik gemaakt van de aangrijpingspunten die Brandsma (2016) schetst om tot depolarisatie te komen. Hieronder wordt daarom eerst geschetst wat polarisatie is en hoe dat ook in deze gesprekken rondom discriminatie meespeelde.

De dynamieken van polarisatie

Brandsma (2016, pp. 17-25) benoemt polarisatie als wij-zij denken en geeft daarnaast aan dat polarisatie drie wetmatigheden kent:

1. Het is een gedachtenconstructie; het gaat over alles wat er bedacht wordt over het 'wij' en het 'zij'. Dit kan zowel positief als negatief zijn en gaat altijd over de identiteit van de ander.
2. Polarisatie kan niet zonder brandstof; bij polarisatie zijn uitspraken over de identiteit van de ander de brandstof.
3. Bij polarisatie gaat het om een gevoel; feiten en redelijkheid hebben maar een beperkte rol, veel meer speelt wat men 'voelt' en dit is onvoorspelbaar en niet redelijk.

Daarnaast beschrijft Brandsma (2016, pp. 26-42) vijf rollen die zichtbaar worden in polarisatie:

Rol 1: De pusher: Dit is iemand die brandstof levert voor polarisatie en iets zegt over de identiteit van de tegenpool. Hierin gaat het altijd om zwart-wit denken. Nuances zijn er niet.

Rol 2: De joiner: Dit zijn de mensen die partij kiezen voor een van de twee polen. Ze zijn echter minder extreem dan de pusher en zijn het in meer of mindere mate met de pusher eens.

Rol 3: De silent: Dit zijn mensen uit de middengroep, mensen die geen partij kiezen. Dit kan vanuit onverschilligheid, maar ook omdat iemand genuanceerd de zaak bekijkt. Deze mensen kiezen ervoor om niet mee te doen aan de polarisatie. De pusher probeert vooral deze groep mensen te bereiken en van hen 'joiners' te maken.

Rol 4: De bruggenbouwer: Deze persoon wil een eind brengen aan polarisatie en wil nuances aanbrengen om extremen te verzachten, maar levert daarmee onbedoeld brandstof over de identiteit van de ander en wakkert polarisatie aan.

Rol 5: De scapegoat (zondebok): Een zondebok wordt gezocht op het moment dat de polarisatie toeneemt en de groep joiners groter wordt. De middengroep wordt kleiner en op een gegeven moment staan twee groepen lijnrecht tegenover elkaar. Dit kan in extreme gevallen leiden tot uitsluiting, geweld en (burger)oorlog. De zondebok

wordt meestal gevonden in de middengroep of bij de bruggenbouwers. Juist zij die geen kant kiezen, lopen gevaar om als schuldige aangewezen te worden.

Handvatten voor depolarisatie

Brandsma (2016, pp. 82-103) beschrijft vier aangrijpingspunten om tot depolarisatie te komen, hier direct vertaald naar de rol van de leerkracht.

1. Verander van doelgroep: Polarisatie neemt toe op het moment dat de middengroep kleiner wordt. Andersom geldt hetzelfde: depolarisatie bereik je door de genuanceerde middengroep in aantal toe te laten nemen. Dit betekent dat een leerkracht oog en oor moet hebben voor leerlingen die zich in het midden bevinden en hen moet aanspreken of bevragen.

2. Verander van onderwerp: Zolang er brandstof over de identiteit van een ander geleverd wordt, neemt de polarisatie toe. Brandsma pleit er daarom voor om niet standpunten ter discussie te stellen, maar in plaats daarvan vraagstukken centraal te stellen die niet een beroep doen op identiteit, maar op loyaliteit: "Hoe kunnen we banden verstevigen die we nodig hebben om onze gezamenlijke doelen te halen?" (Brandsma, 2016, p 86). Een leerkracht moet daarom in staat zijn om de discussie of het gesprek zo te draaien dat niet langer de identiteit van de ander (of zichzelf) centraal staat.

3. Verander van positie: Iemand die een leidende rol heeft (de leerkracht), moet zich in het midden opstellen en niet als bruggenbouwer 'boven' beide polen hangen om zo nuances over de identiteit van de ander te leveren (= brandstof). Depolarisatie wordt juist bereikt als de leerkracht in het midden gaat staan, geen oordeel uitspreekt en de juiste leerlingen aanspreekt en naar hen luistert.

4. Verander van toon: Om tot depolarisatie te komen, moet een leerkracht niet moraliseren. Een leerkracht moet zonder te oordelen en vanuit oprechte interesse vragen stellen. Vragen die de positie van leerlingen erkent en vraagt hoe de ander hierin staat, hoe hij/zij geraakt wordt in deze situatie.

Depolarisatie in relatie tot sociale veiligheid

Terug naar groep 6 op de OBO. Daar is diversiteit aan de orde van de dag. Het is een klas waarbij niet zozeer de leerlingen zelf, maar vaak wel de ouders of grootouders buiten Nederland geboren zijn. De leerlingen lijken zichzelf vooral de oorspronkelijke identiteit van hun (groot)ouders toe te eigenen. Zo komen bij gym steevast de landen van afkomst in hun zelfgekozen teamnaam voor: *De beste Marokkanen tegen De MAT (Marokkanen, Algerijn en Turk)*. Dit brengt met zich mee dat polarisatie en discriminatie op de loer liggen: Je afkomst kan iets worden dat je anders maakt dan de ander en kan je tegenover een ander zetten. Zo klaagde een meisje met een Turkse achtergrond over het feit dat ze geen vriendinnen heeft “die óók Turks zijn” en een jongen van wie zijn opa en oma in Turkije geboren zijn, vertelt dat hij wordt gepest door “de Marokkanen” en wordt uitgescholden met “Turk, augurk”.

Polarisatie en discriminatie kunnen een bedreiging vormen voor de sociale veiligheid op de OBO. Sinds 2015 is elke school volgens de wet *Veiligheid op school* (Rijksoverheid, 2016) verplicht tot het voeren van een sociaal veiligheidsbeleid. Sociale veiligheid wordt hierbij omschreven als een situatie waarin “een school veilig is als de psychische, sociale en fysieke veiligheid van leerlingen niet door handelingen van anderen wordt aangetast” (Rijksoverheid 2016). Broersen, Ossenblok, & Montesano Montessori (2015) formuleren het positief, waarbij sociale veiligheid wordt gezien als het hebben van vertrouwen in zichzelf en anderen in een situatie, waarbij in interacties wederzijdse verbondenheid wordt gerespecteerd, met kwetsbaarheid als bron. Zij geven vervolgens aan dat het belangrijk is deze kwetsbaarheid te erkennen en niet in te perken met regels of protocollen. Ook Brown (2013/2012, pp. 41, 42) wijst op het belang van kwetsbaarheid, waarin zij kwetsbaarheid definieert als het trotseren van onzekerheden, het nemen van risico's en je emotioneel bloot kunnen geven. Zij stelt dat kwetsbaarheid de kern is van alle emoties en mensen in staat stelt om positieve en negatieve ervaringen te kunnen voelen en er van te leren.

Wederzijdse verbondenheid valt echter weg daar waar polarisatie of discriminatie leerlingen tegenover elkaar zet. Andersom geldt dat de handvatten tot depolarisatie de sociale veiligheid op school kunnen bevorderen. Het lijkt geen toeval dat de vier bovengenoemde aangrijpingspunten voor depolarisatie vrijwel parallel lopen aan de hierboven geschetste begrippen van ‘wederzijdse verbondenheid’ en

'kwetsbaarheid' in de definitie van sociale veiligheid. Zo kan er door te veranderen van onderwerp (van identiteit naar loyaliteit) ingezet worden op wederzijdse verbondenheid door te focussen op gezamenlijke belangen. En het gebruik van de juiste toon (niet moraliserend, maar oprecht vragend) door de leerkracht vanuit de middenpositie, heeft alles met kwetsbaarheid te maken; waarin risico's genomen worden en leerlingen en leerkracht uitgedaagd worden zich emotioneel bloot te geven.

De theorie in de praktijk: sturing geven aan gesprekken in groep 6

In groep 6 besluit de leerkracht het gesprek over discriminatie aan te gaan en daarbij een fragment uit de - in de studiedag getipte - documentaire als startpunt te nemen. Zie ook afbeelding 1 voor de volledige agenda van de les. De leerkracht maakt daarnaast gebruik van een lesbrieff van De Vreedzame School (2017): Lesbrieff 4: *Vooroordelen* uit de serie *Hoe om te gaan met maatschappelijke incidenten die de klas in komen?*

<u>Agenda 28 mei</u>	
<p>Binnenkomer: opstekerrondje Wat gaan we leren? <i>Je weet wat er in artikel 1 van de grondwet staat en welke afspraken we hierover in de klas (en school) maken.</i></p> <p>In gesprek hierover</p> <ol style="list-style-type: none">1. Uitleg artikel 1 van de grondwet2. Stukje van documentaire 'Ik alleen in de klas'3. Je vertelt over je eigen ervaringen met werkvorm Rondpraat <p>Afsluiter: dit is mijn wens! <i>'Ik wens dat...'</i> <i>Welke afspraken maken we hierover in de klas?</i></p>	<p>Artikel 1 grondwet <i>Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.</i></p> <p>Het vooroordeel <i>Je vindt iets zonder dat je er genoeg vanaf weet om er iets van te kunnen vinden</i></p> <p>Discriminatie <i>Iemand negatief beoordelen of behandelen op grond van iets waar de ander niets aan kan doen (afkomst, huidskleur)</i></p>

Afbeelding 1 Agenda voor leerlingen

Afbeelding 2 Uitleg begrippen

Na een korte uitleg over artikel 1 van de grondwet en de begrippen vooroordelen en discriminatie (zie afbeelding 2), bekijkt de klas een fragment van ongeveer vijftien minuten uit de documentaire *Ik alleen in de klas* (Busman, Erp, & Junger, 2017) waarin zich de volgende drie scènes afspelen:

Scene 1: Een jonge man van Marokkaanse komaf vertelt dat hij en zijn vriend als enigen werden geweigerd bij een festival, terwijl de toegangskaartjes in orde waren.

Scene 2: Een jonge vrouw van Marokkaanse komaf vertelt dat ze op de middelbare school getuige was van een gesprek tussen twee meiden die zich negatief uitlieten over Marokkanen. Vrijwel direct na dat gesprek wordt ze door de leerkracht gekoppeld aan deze meiden om mee samen te werken. Als de meiden erachter komen dat ze van Marokkaanse komaf is, bieden ze hun verontschuldiging aan om hun eerdere uitlatingen.

Scene 3: Een van de jongeren uit de documentaire is jarig tijdens de filmopnames. Van de viering is een fragment in de documentaire opgenomen, waarin te zien is dat hij kaarsjes op de verjaardagstaart uitblaast en anderen hem aanmoedigen om een wens te doen. “Ik wens.... Ik wens.....” Wat hij wenst, wordt in de documentaire niet duidelijk.

De leerlingen gaan na deze scènes eerst in drietallen met elkaar in gesprek. Hier wordt de werkvorm rondpraat voor gebruikt met een aantal startzinnen als mogelijk houvast (Zie afbeelding 3).

De werkvorm rondpraat komt tegemoet aan drie uitgangspunten van depolarisatie: verander van doelgroep (alle leerlingen komen via deze werkvorm aan het woord), verander van positie (de leerkracht laat de leerlingen aan het woord en neemt zelf de middenpositie aan) en verander van toon (met de gegeven startzinnen bevraagt de leerkracht de leerlingen en is er ruimte voor de leerlingen om te delen hoe zij hierin staan en wat zij daarbij voelen).

Werkvorm Rondpraat

- Maak drietallen
- Iedereen praat twee minuten en wordt daarin niet onderbroken door de anderen.
- De anderen luisteren goed.

- Ik voelde me gediscrimineerd toen....
- Ik zag dat iemand anders gediscrimineerd werd toen....
- Ik voelde me toen....

Afbeelding 3 Werkvorm rondpraat en startzinnen

Daarna volgt een open klassikaal gesprek. Het ene voorbeeld roept het volgende voorbeeld op: leerlingen die weggestuurd worden uit het zwembad, terwijl “witte kinderen óók op de glijbaan lopen en nog een laatste kans krijgen”. Een kassa die precies voor een vaders neus gesloten wordt, “omdat hij Marokkaans is”. Een bus die niet stopt wanneer een leerling met zijn moeder met hoofddoek bij een bushalte wacht. Geert Wilders die minder Marokkanen wil. Het regent voorbeelden. Tot A. een beurt krijgt en vertelt dat hij soms uitgescholden wordt voor ‘Turk, augurk’. Hij hapert, vult dan huilend aan dat het soms ook in de klas gebeurt. Er valt een geschrokken stilte. Dan haast een klasgenoot zich naar hem toe en slaat een arm om hem heen. Een ander worstelt zich uit de kringopstelling om water te halen.

De leerkracht schakelt over naar het laatste onderdeel van de agenda en laat blaadjes uitdelen. Nogmaals wordt kort de laatste scène vertoond, waarin de jarige een wens mag doen. De opdracht richt zich op een ander uitgangspunt van depolarisatie: verander van onderwerp. De leerlingen krijgen namelijk de opdracht om op te schrijven wat hun wens zou zijn, om zo gezamenlijk (loyaliteit) tot één of meerdere klassenwensen en/of afspraken te kunnen komen. Er wordt ijverig geschreven en na een minuut of twee lezen de leerlingen om beurten hun wens hardop voor:

Dat er niet meer gediscrimineerd wordt.

Dat je ook gewoon vrienden van andere landen hebt.

Je behandelt mensen zoals je zelf behandeld wilt worden.

Dat iedereen eerlijk behandeld wordt, ook al heb je een andere huidskleur of afkomst.

Als ik iemand zie die gediscrimineerd wordt, wens ik dat er iemand komt om te helpen.

De eerste wens komt zeker tien keer terug en wordt de basis van een nieuwe klassenafspraken: We discrimineren niet in groep 6, want iedereen hoort erbij.

Als het einde van het schooljaar nadert, wordt er door de leerlingen in de laatste week een herinneringsslinger gemaakt. Op vlaggetjes schrijven de leerlingen op wat ze van het afgelopen jaar willen onthouden en mee willen nemen naar groep 7. De gesprekken over discriminatie en de documentaire blijken indruk gemaakt te hebben en komen meerdere keren terug op de vlaggetjes:

- *We hebben een film gezien over discriminatie en een paar kinderen uit de klas werden ook een keer gediscrimineerd en ze moesten daardoor huilen.*
- *Dat we de film goed gekeken hebben en er wensen over opgeschreven hebben.*
- *Dat iedereen goed mee deed tijdens de lessen van de Vreedzame School.*

Ook de wensen die de leerlingen hadden opgeschreven na het gesprek over discriminatie, worden aan deze slinger toegevoegd. Zo ontstaat er een slinger die in het nieuwe schooljaar de dan nog vrijwel lege muren in groep 7 kleur mag geven.

Een goed begin is het halve werk

Een school die sociale veiligheid hoog in het vaandel heeft staan, ontkomt er niet aan ook gesprekken rondom discriminatie en polarisatie aan te gaan. Gesprekken en afspraken daarover zijn nodig. De rol van de leerkracht is hierin essentieel. De leerkracht heeft de taak het gesprek zo te sturen dat een klas verder komt dan het wij-zij denken. Daarom is het belangrijk dat een leerkracht voor zulke gesprekken handvatten krijgt. Het onderwijsprogramma De Vreedzame School biedt hiervoor een mooie opstap, maar vraagt telkens opnieuw om verdieping en aanscherping door het team. Vergaderingen en studiedagen moeten daarom keer op keer benut worden om De Vreedzame School specifiek af te stemmen op de eigen actuele situatie. De theorie rondom depolarisatie is voor deze verdieping zeer bruikbaar.

Hoewel de thematiek rondom discriminatie en polarisatie als 'zwaar' ervaren kan worden en de problematiek zich meestal niet tot de school beperkt, blijkt het

gesprek in de klas desondanks waardevol te zijn. Het zijn gesprekken die er toe doen. Dat blijkt alleen al uit de kwetsbare betrokkenheid van leerlingen en eerlijke verontwaardiging die doorklinkt in al hun verhalen. Het is bemoedigend om te zien dat leerlingen voor elkaar opkomen. Het stemt hoopvol om hun oprechte wensen terug te lezen op de vlaggetjes van de herinneringsslinger die hen eraan zal herinneren dat iedereen erbij hoort. Vlaggetjes die samen één slinger vormen en zo hun wederzijdse verbondenheid symboliseren. Een kleurrijke slinger als krachtig wapen tegen zwart-wit denken. Hoe mooi zou het zijn als deze gezamenlijkheid verder gaat reiken dan de klas en de school, als het zich door de wijk mag uitstrekken. Daarom tot slot een laatste 'vlaggetje' om aan de slinger toe te voegen: een vlaggetje met daarop de wens dat de ervaring van wederzijdse verbondenheid zich door de hele wijk en stad mag verspreiden. Het begin is gemaakt!

Literatuur

Bij het alfabetiseren op auteursnaam is getracht recht te doen aan de culturele context van auteurs en hun voorkeuren. Dit betekent dat een Nederlandse auteur Jan de Wit en een Vlaamse auteur Pol De Smet in de literatuurlijst zullen worden opgenomen als:

- De Smet, P.
- Wit, J. de

In de lopende tekst zullen deze namen worden geschreven als De Smet en De Wit.

- Brandsma, B. (2016). *Polarisatie. Inzicht in de dynamieken van wij-zij denken*. BB in de media.
- Broersen, A., Ossenblok, A., & Montesano Montessori, N. (2015). Pesten en sociale veiligheid op scholen: definities en keuzes op micro-, meso- en macroniveau. *Tijdschrift voor Orthopedagogiek*, 54 (2015) 108- 119.
- Brown, B. (2013). *De kracht van kwetsbaarheid. Heb de moed om niet perfect te willen zijn*. (M. van der Horst, Vert.). Utrecht: Bruna Uitgevers B.V. (Oorspronkelijk werk gepubliceerd in 2012).
- Busman, M., Erp, M. van (Producers), & Junger, K. (Directeur). (2017). *Ik alleen in de klas* [documentaire]. Nederland: Evangelische omroep.
- Rijksoverheid. (2016). Zorgplicht sociale veiligheid leerlingen op school. *Brochure van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap*. Geraadpleegd op 17 november 2018, van <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/veilig-leren-en-werken-in-het-onderwijs/documenten/brochures/2016/07/18/zorgplicht-sociale-veiligheid-leerlingen-op-school>
- Stichting Vreedzaam. (2018). *De Vreedzame Wijk*. Geraadpleegd op 17 november 2018, van http://www.stichtingvreedzaam.nl/vreedzame_wijk/items/inleiding.html
- Vreedzame School, De. (2018). *Doelen van de Vreedzame School*. Geraadpleegd op 17 november 2018, van <http://www.devreedzameschool.net/wat-is-dvs/30-praktijk/kosten/242-doelen-van-de-vreedzame-school>
- Vreedzame School, De. (2017). *Lesmaterialen*. Geraadpleegd op 2 maart 2017, van <http://www.devreedzameschool.net/lesmaterialen/lesbrieven>

Over de auteur

Margreet van der Velden (1987) woont en werkt met veel plezier in de Utrechtse wijk Overvecht. Ze werkt sinds 2012 op de Openbare Basisschool Overvecht, waar ze les geeft aan groep 6. Tijdens de mastermodule sociale veiligheid aan het seminarium voor orthopedagogiek (Hogeschool Utrecht) verdiepte ze zich in 2017 in het thema polarisatie en maakte daarbij de vertaalslag naar het dagelijks handelen in de klas.